

OS DON MARCELINO

SIVRI POR LA GRACIA DE DIOS, Y DE LA SANTA Sede Apostolica, Obispo de Cordova del Consejo de su Magestad, &c.

Hacemos saber à todas la personas de esta Ciudad, y Obispado à quienes lo aqui contenido toque, y convenga, como avemos recibido del Ilustrissimo, y Reverendissimo Señor Arzobispo de Rhodas Nuncio de su Santidad en estos Reynos de España, vn transumpto autentico de vna constitucion Apostolica, en que la Santidad de nuestro Santo Padre Benedicto Papa Decimo Tercio segunda vez confirma, y inova la Bula del Señor Innocencio Papa Decimo Tercio, que empieza: *Apostolici Ministerij*; la qual mandamos reimprimir, y publicar, para que tenga el debido efecto de obediencia à la Santa Sede, que es del tenor siguiente:

SANCTISSIMI IN CHRISTO PATRIS, ET DOMINI NOSTRI
BENEDICTI XIII. PONT. MAX.

CONSTITUTIO

RENOVATORIA BVLLÆ APOSTOLICI MINISTERIJ CIRCA
disciplinam præsertim Regularem pro Regnis Hispaniarum.

BENEDICTVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ASTORALIS Officij sollicitudo nos admonet in his vigilantia, & authoritatis Nostræ partes libenter interponere, vt quæ à Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostis ad Dominici Gregis, animarumque salutem, & directionem provide constituta reperiuntur, suum plenarium sortiantur effectum. Cum itaque quamplurimum ex Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Regnorum Hispaniarum literis non ita pridem intellexerimus, Constitutionem pro Ecclesiasticæ disciplinæ in eisdem Regnis conservatione, & instauratione à fel. record. Innocentio PP. XIII. Prædecessore Nostro die viij. Maij. 1723. post maturum consilium editam, quæ incipit: *Apostolici Ministerij*, &c. ac subindè à Nobis per quasdam Nostras in simili forma Brevis die 23. Septembris 1724. desuper expeditas litteras, quibus totum ipsius Constitutionis tenorem inseruimus, confirmatam, & innovatam, per nonnullos præsertim Regulares in dd. Regnis degentes haud omnino, vt par erat, seruari, quinimò eius executionem varijs artibus, inanibusque prætextibus retardari, atque eludi, graviter commoti fuimus, nec defuimus conceptum inde dolorem, ac indignationem Nostram cum Superioribus Generalibus ipsorum Ordinum communicare, eisque disertè explicare firmam, constantemque voluntatem, ac intentionem Nostram esse, vt memorata Constitutio promptæ, & omnimodæ executioni demandaretur, & in transgressores, seu inobedientes cõdignis pœnis animadverteretur; ipsi verò Superiores Generales pro ea, qua præditi sunt, prudentia, probitate, & filiali in Nos, & huius S. Sedis mandata obsequio, id contra, & præter eorum mentem, ac non sine intimo animi sui moerore accidisse Nobis ingenuè declararunt, vehementer etiam improban-
tes quidquid contra eandem Constitutionem scripto, vel facto attentatum fue-
rit

rit per aliquot suos subditos, pro quibus erroris, ac noxæ veniam à Nobis suppliciter implorarunt, simulque polliciti sunt sedulam se duros operam, ut quæ in ea facienda, servandaque præscribuntur, ab omnibus, & singulis suis Religiosis absque mora adimpleantur. Licet autem Nos non minus ad enixas eorundem Superiorum Generalium preces, quam ob peculiarem paternæ charitatis affectum, quo Religiosas semper prosequuti sumus, & prosequimur Familias, in quarum altera, inclyto nempe Fratrum Prædicatorum Ordine diu versati sumus, à pœnis adversus dictos transgressores infligendis abstinemus, nihilominus quæcumque hætenus ad remorandam, sive eludendam, aut quomodolibet impediendam prædictæ Constitutionis executionem à nonnullis ex præfatis Regularibus scripta, acta, & gesta fuerunt cum inde sequutis, & quodocumque sequuturis, autoritate Apostolica tenore præsentium reprobamus, & damnamus, ac pro reprobatis, & damnatis ab omnibus haberi volumus, & decernimus.

Præterea gravius mentis Nostræ super eadem Constitutione testimonium, ac iudicium perhibere volentes, districtè, ac in virtute sanctæ Obedientiæ Nobis Vicaria Christi potestate in Terris fungentibus ab Universis Christi fidelibus debitæ, earum serie denuò præcipimus, & mandamus, ut exactè, & inviolabiliter, omni que colore, prætextu, titulo, & contraria quavis interpretatione prorsus sublatis, serventur omnia, & singula in enarrata Innocentij Prædecessoris Constitutione sancita, ordinata, declarata, ac quoquomodo contenta, quæ Clerum tum æcularem, tum Regularem prædictorum Regnorum concernunt, etiam iuxta formam in hisce literis Nostris, ut infra præscribendam. Cum igitur in eadem Constitutione inter alia cautum fuerit, ne in Monasteria, Conventus, & Domus in Virorum, quàm Mulierum plures Personæ reciperentur, quam quæ vel ex roventibus ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, sive ex coniectis eleemosynis, alijsque obventionibus in commune conferendis possint commode sustentari hinc pro firmiori saluberrimæ istius sanctionis robore statuius, ut Superiores eorundem Monasteriorum, Conventuum, & Domorum subditis suis, sive Clericis, sive Conversis ibidem degentibus subministrari curent, & faciant omnia ad victum, & vestitum necessaria; & si plures Religiosos in aliquo Conventu nunc existere compertum fuerit, quàm in eo iuxta modum præmissum sustentari valeant, Superior Provincialis, sive Prælatus eos ad alterum eiusdem Provinciæ Conventum, qui ipsorum sustentationi idoneus, & sufficiens sit, statim transferat; quatenus verò numerus Religiosorum in singulis Provinciis degeantium, vires Conventuum uniuscuiusque Provinciæ respectivè excedat, non alij deinceps ad Religiosum habitum in ea suscipiendum admittantur, donec per obitum hodie viventium illò redactus sit, ut commodè alij valeant: Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Nostro, & Apostolicæ Sedis in eisdem Hispaniarum Regnis Nuncio seriò iniungentes, quatenus sedulò curet, ut præmissa plenariam suum effectum obtineant, prout illi in dicta Constitutione demandatum fuerat.

Similiter volumus, ut in promotione Regularium ad Ordines, decretum piæ memoriæ Clementis PP. VIII. Prædecessoris etiam Nostri, iuxta memoratam Constitutionem accuratissimè observetur, districtè quoque inhibentes omnibus Archiepiscopis, & Episcopis præfatis, nè eosdem Ordines conferre præsumant alicui Regulari, qui vel in Monasterio, sive Conventu intra suam Dioccesim sito non degat, vel si de familia Monasterij, seu Conventus alterius Diocesis fuerit, litteras dimissorias sui Superioris Regularis non exhibeat, servata in præmissis decreti Clementis, ac Constitutionis Innocentij Prædecessorum prædictorum dispositione,

Eisdem quoque Archiepiscopis, & Episcopis sub interminatione divini iudicij denuò præcipimus, ut quibuscumque mulierum Monasterijs tam sibi subiectis, quàm etiam quomodolibet exemptis, omni studio, ac diligentia incumbant, & advigilent executioni eorum, quæ pro custodienda Sanctimonialium clausura, im-

impediendoque in dicta Monasteria exterorum ingressu tum in Sac. Concilij Tridentini Decretis, tum in Constitutione similis memor. Gregorij PP. XIII. Prædecessoris itidem Nostri, quam idem Innocentius Prædecessor in præfata sua Constitutione innovavit, desuper sancita fuerunt.

Porro iniungimus quoque exactam eiusdem Innocentij Constitutionis observantiam circa Confessiones à Regularibus prædictis, nec etiam ex Indulto quod eis competere perperam prætenditur in vim Bullæ Cruciatæ Sanctæ nuncupatæ, nec ex alio quocumque privilegio excipiendas absque præcedente approbatione, & licentia Ordinarij pro tempore existentis loci, in quo Sacramentum poenitentiae ministretur, servata quoque limitatione, quæ in ipsa licentia ab eodem Ordinario adiecta fuerit, vel quoad tempus, vel quoad locum, vel genus Personarum; declarantes, quod in omnibus casibus prædictis confessiones aliter factæ, & respectivè exceptæ nullæ, atque invalidæ, ipsique Confessarij eo ipso suspensi erunt.

Ad hæc rursus prohibemus, atque interdiciamus, ne Regulares cuiuscumque Ordinis, & Instituti excipere audeant Confessiones Monialium, etiam eorum regimini subiectarum, & ab Ordinarij Iurisdictione quomodolibet exemptarum, nisi ultra licentiam suorum Superiorum Regularium, examinati fuerint, & pro ipsarum Monialium Confessionibus audiendis specialiter approbati ab Episcopo Diocesano; & si secus factum fuerit, tunc quoque Confessiones irritas, & Confessarios ipso Iure suspensos fore itidem declaramus; ab huiusmodi tamen lege, & ordinatione ad supplicationem Dilecti Filij Nostri Ludovici S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati eximimus Superiores Generales, ac etiam Provinciales cuiusvis Ordinis Regularis, quibus, ut Confessiones Monialium sibi tamen subiectarum duntaxat, absque istiusmodi speciali approbatione Episcopi Diocesani audire licitè, & validè possint, permittimus, & indulgemus.

Et quia mentis, ac intentionis Nostræ est, ut remota quavis diversa intelligentia, & interpretatione præcisè serventur ea, quæ in eadem Innocentij Prædecessoris Constitutione super assignatione, seu deputatione Confessarij extraordinarij Monialibus sub Prælatorum Regularium gubernio viventibus disposita fuerunt, statuimus quoque, ut Superiores, qui Decretum illud quocumque titulo, vel prætextu non servaverint, vel eius executioni aliquod impedimentum directè, aut indirectè præbuerint, ipso facto suspensionem ab eorum Officijs, nec non privationem vocis tam activæ, quam passivæ incurrant.

Eisdemque poenis eo ipso, & absque alia declaratione incurrendis subiicimus etiã Regulares, qui sancitis, & ordinatis tum à rec. memor. Clemente PP. XI. tum ab ipso Innocentio Prædecessoribus quoad celebrationem Missæ in Oratorijs privatis, sive eorundem Regularium Cellis, nec non usum Altaris gestatorij, seu portatilis qualitercumque contravenerint, seu minime obtemperaverint.

Decernentes pariter easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari debere: sicque, & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, ac Sedis præfatae Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminetia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, ubique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit, attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Iure quæ sita non tollendo, alijsque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Iesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Eccle-

Ecclesiarum, Locorum Piorum, alijsvè quibuscumque etiam iuramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus, Privilegijs quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasterijs, Conventibus, Ecclesijs, & Locis Pij prædictis, illorumque respectivè Superioribus, alijsvè quibuscumque personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatorijs, alijsque efficacioribus, efficacissimis, & insertis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis, etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolica Potestatis plenitudine vel in specie, aut alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, in genere, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur, nihil penitus emisso, & forma in illis tradita observata, eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alijs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Ut autem eadem præsentis literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen. ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Vrbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctari, & affigere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Iudicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Martij 1726. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

Loco ✕ Annuli Piscatoris.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Indictione quarta, die verò 28. mensis Martij, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI Divina Providentia Papæ XIII. anno secundo prædictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Maioris, Cancellariæ Apostolicæ, Montis Citatorii, & in Acie Campi Floræ, & alijs locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Marchetti Apost. Curs. Nicolaus Cappelli Mag. Curs. Romæ, Typis Rev. Camera Apostolicæ 1726.

Certifico es copia del transumpto autentico remitido para su execucion por el Ilustrissimo, y Reverendissimo Señor Arzobispo de Rodas, Nuncio de su Santidad en estos Reynos de España, al Ilustrissimo, y Reverendissimo Señor Don Marcelino Siuri, Obispo de esta Ciudad de Cordova, y su Obispado del Consejo de su Magestad, mi Señor, y como su Secretario de Camara lo firmé en dicha Ciudad à quatro dias del mes de Junio de mil setecientos y veinte y seis años.

Francisco Marchetti
Nicolaus Cappelli